

Π Ο Ι Η Μ Α

Ἀπαγγελθὲν ἐν Λευκάδι ὑπὸ Ἀλκιβιάδου Σ. Ἰωαννίδου Σχολάρχου κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ ὑπὸ τῶν ἀξιωματικῶν τῆς Φρουρᾶς τελεσθέντος μνημοσύνου ὑπὲρ τῶν ἐν τοῖς σινοροῖς πεσόντων.

Ἐνῶ τὰ πάντα βλέπετε
μελανοφορεμένα,
κόλυβα, κενοτάφιον,
μαῦρα κερὶ ἄναρμένα,

ἄκοῦτε φτερουίσματα
ὀλόγυρα νὰ τρίζουν
καὶ ἄν φωναὶ ἀλλόκοτοι
καὶ θεῖαι νὰ βοῦζουν;

Ἐἶνε ἐκείνων αἱ ψυχαί,
ποῦ πρόβαλαν γι' ἀσπίδα
τὰ στήθη των ἔς τὰ σύνορα
γιὰ τὴ γλυκερὰ πατρίδα,

κ' ἔχυσαν αἷμα ἅγιο
γλυκὸ καὶ τιμημένο,
ὅπου κ' ἡ γῆ ἔντροπιόσθηκε
νὰ τὸ κρατῆ χυμένο

καὶ μὲ στοργῇ τὸ ρούφιξε!
Καὶ τώρα κεί μυρίζει
ἀνδρεία, δόξα καὶ τιμὴ
ποῦ πάντα μᾶς στολίζει.

Ἐἶνε ἐκείνων αἱ ψυχαί
κ' ἦλθαν ἐδῶ θλιμμένοι,
μ' ἀγγελικὰ φορέματα
καὶ ἑσπερανωμένοι

ν' ἀρπάξουνε τὰ δάκρυα
ποῦ χύνομε ἔδῳ πέρα,
ὡς βῶρον νὰ προσφέρωσιν
αὐτὰ εἰς τὴν Πατέρα,

ὅστις μὲ μμάτι ἅγιο
ζητεῖ τὰ δάκρυά μας
γιὰ τοὺς πεσόντας ἀδελφοὺς
ἔς τὰ νέα σύνορά μας.

γιατὶ ἐκεῖνοι δόξασαν
θρησκείαν καὶ πατρίδα
μὲ τὸ σταυρὸ ἔς τὰ χέρια των
μὲ τὸ σταυρὸ γι' ἀσπίδα.

Ἄχ δὲν λαλοῦνε αἱ ψυχαί
τῆ γλώσσα τῆ δικῆ μας

γιὰ νὰ μᾶς ποῦν πῶς ὁ Θεὸς
θαυμάζει τὴν τιμὴ μας.

Λαλοῦνε γλώσσ' ἀγγελικὴ
καὶ μόνον φτερουγίζουν
φωναῖζον καὶ μᾶς φαίνεται
πῶς μοναχὰ βοῦζουν.

Ἄλλ' εὐτυχῶς ἀκούονται
οἱ λέξεις κ' ἐξηγοῦνται,
γιατὶ ἡ δόξα κ' ἡ τιμὴ
ἔς τὰ σύνορα ἐνοῦνται,

καὶ μιὰ φωνὴ ποῦ βγάζουνε
εἰν' ὅμοια μὲ ἐκείνη.
Τὴν φέρει ὁ ἀντιλαλὸς
κ' ἐδῶ ποῦ πῆν ἀφίνει

μαζὺ μὲ τὸ φτερούγισμα
ἀκοῦς ὀ' Ἑλλάς μητέρα
καμάρωνε γιὰ τὴν τιμὴ
ποῦ ἔσωσες ἔδῳ πέρα.

Θὰ καμαρώνη ἡ πατρίς,
καὶ μεις μὲ τὴν πατρίδα
κεφάλι θα σηκώνομε
ἑπὶ ἑρῆναν μ' ἐλπίδα,

καὶ πάλιν τὸ Γκριτζόβαλι
ν' ἀνάψῃ, νὰ τρομάξῃ,
καὶ πάλιν ὁ Ἐγιοῦπ πασσᾶς
τῆ γλώσσῃ του ν' ἀλλάξῃ.

γιατὶ ἐν ὄσῳ οὐνταγμα
ἔς τὰ σύνορα μουχρίζει
καὶ ἡ Μελοῦνα καίεται
κ' ἡ Πατρα φοβερίζει,

ἐν ὄσῳ ἀφρίζει ὁ Ζυγὸς
κί ὁ ἅγιος Ἡλίας
τὸ Ἀρέπανο καὶ τὸ Πατσὸ
τῆς δόξῃς Θεσσαλίας

καὶ ὁ Δημητρακόπουλος
τροχιζεῖ τὸ σπαθί του
κί ὁ Γιαταγάνας σὺν θερῶ
στηλόνει τὸ κορμί του.

ἐν ὄσῳ Λώρης πολεμᾷ
Δημητρέσης Κακλαμάνος,
θὰ φεύγῃ ὁ Ἐγιοῦπ πασσᾶς
ὡσάν δειλὸς καὶ νάνος.

Ψυχαὶ ἀνδρεία, ἱεραὶ,
μὲ τὸ φτερούγισμά Σας
ἐδῶ εὐλογοῦμεν σήμερα
τὰ ἅγια κόλυβά Σας,

Φιλοῦμεν κενοτάφιον
μελανοφορεμένο
ὑπὸ τῶν συναδέλφων Σας
ἑπὶ ἑρῆναν στημένο.

Τὰ πάντα μαῦρα ἦτοχα
πενθηφοροῦντα στεκοῦν
καὶ μὲ τὸ πένθος των αὐτὸ
γιὰ Σας σεφάνια πλέκουν.

Κί αὐτὴ ἡ δόλια θάλασσα
μὲ σεβασμὸ συχάζει
γιατὶ τὸ νεκρολίθινο
τῆς μύρισε... τὴν σφάζει...

Ψυχαὶ αὐτῶν ποῦ τίμησαν
ἐδῶ τὰ χώματά μας,
ἀλλ' ἀπὸ μᾶς τί θέλετε
παρὰ τὰ δάκρυά μας;

Τὰ αὐτὰ δὲν μᾶς λαλοῦν
τῆ γλώσσα τῆ δικῆ μας,
θὰ μᾶς λαλήσουν καθαρά,
ὅταν μὲ τὴν τιμὴ μας

ποιοῦτο κενοτάφιο
μελανοφορεμένο
θὰ στήσωμε ἔς τὴν Πόλι μας,
κ' ἐκεῖ μαρμαρωμένο

φλόγαις θὰ βγάξῃ ἐλευθερίας,
θ' ἀστράφτῃ, θὰ βροντάῃ,
γιατ' ἡ Ἑλλάς τὸν βάρβαρον
θὰ τὸν ποδοπατάῃ.

Ὡς φίλῳ μοι συναδέλφῳ

ἸΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΖΟΥΡΙΟΥ

Ἐν Λευκάδι, τῆ 20 Ἰουνίου 1886.

ἸΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΖΟΥΡΙΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

ΑΛΣΦΛ. 0073